

РЕШЕНИЕ

№ 218

гр. Стара Загора, 07.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА, XV-ТИ ГРАЖДАНСКИ
СЪСТАВ**, в публично заседание на четиринадесети февруари през две
хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Олга Златева

при участието на секретаря Лазарина Ф. Лазарова
като разгледа докладваното от Олга Златева Гражданско дело №
20235530104252 по описа за 2023 година

Предявен е иск от „ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА“ АД - гр. София
против И. М. Ц. от гр. Стара Загора по чл. 422 ал. 1 от ГПК.

Ищецът твърди, че наг. в гр. Стара Загора между него и
кредитополучателя – ответницата, е сключен договор за банков кредит №, по
силата на който, банката предоставила на кредитополучателя банков кредит в размер
на 1940 лв. за рефинансиране на задължения към банката. Неразделни части от
договора били погасителният план, общите условия за кредити на физически лица и
методиката за определяне на референтен лихвен процент. Към договора не били
сключени анекси. Крайният срок за погасяване на кредита бил 10.05.2023г.
Кредитополучателят – ответницата, дължала на банката годишна възнаградителна
лихва в размер на лихвения процент, базиран на спестяванията /СЛП/ на банката за
лева, увеличен с надбавка от 10,2662 пункта /т. 4 от договора/. Към датата на
сключване на договора за банков кредит СЛП за лева бил в размер на 0,1338% годишно
/т. 5 от договора/ и годишният процент на разходите бил в размер на 19,06% /т. 8 от
договора/. Наказателната лихва за забава на кредитополучателя била в размер на
възнаградителната лихва плюс наказателна надбавка в размер на законната лихва /т. 14
от договора/. Банковият кредит, в размер на 1940 лв., бил усвоен наг. От
10.08.2021г. кредитополучателят – ответницата, бил в забава на плащанията по
договора, не били платени 22 вноски по погасителния план, със следните падежи и
размери: 10.08.2021г. /29,98 лв./, 10.09.2021г. /74,51 лв./, 10.10.2021г. /75,65 лв./,
10.11.2021г. /75,86 лв./, 10.12.2021г. /76,98 лв./, 10.01.2022г. /77,24 лв./, 10.02.2022г.

/77,94 лв./, 10.03.2022г. /79,73 лв./, 10.04.2022г. /79,36 лв./, 10.05.2022г. /80,38 лв./, 10.06.2022г. /82,31 лв./, 10.07.2022г. /89,85 лв./, 10.08.2022г. /89,85 лв./, 10.09.2022г. /89,85 лв./, 10.10.2022г. /89,85 лв./, 10.11.2022г. /89,85 лв./, 10.12.2022г. /89,85 лв./, 10.01.2023г. /89,85 лв./, 10.02.2023г. /89,85 лв./, 10.03.2023г. /89,85 лв./, 10.04.2023г. /89,85 лв./ и 10.05.2023г. /89,04 лв./. Освен горепосочените вноски по погасителния план кредитополучателят – ответницата, не заплатила и начислената наказателна лихва за забава. По силата на т. 3 от договора, вземанията на банката от кредитополучателя – ответницата, се явявали изцяло изискуеми от 10.05.2023г., поради изтичане на срока за погасяване на банковия кредит. При настъпване на изискуемостта на банковия кредит на 10.05.2023г., поради изтичане на срока за погасяване на кредита, кредитополучателят – ответницата, не бил погасил всички свои задължения по договора за банков кредит и към 13.06.2023г. общият размер на просрочената и непогасена сума по договора за банков кредит възлизал на 1866,49 лв., от които: 1746,03 лв. - главница, 51,45 лв. - възнаградителна лихва от 10.06.2022г. до 10.05.2023г. и 69,01 лв. - наказателна лихва за забава от 10.08.2021г. до 12.06.2023г. На 13.06.2023г. банката подала заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 417 ГПК срещу кредитополучателя – ответницата, въз основа на извлечение от счетоводните си книги. По заявлението на банката първоначално било образувано ч.гр.д. №г. по описа на Районния съд - Казанлък, което по-късно било преобразувано в ч.гр.д. №г. по описа на Районния съд - Стара Загора, и на 17.07.2023г. била издадена заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 417 ГПК №г., с която било разпоредено длъжникът – ответницата, да заплати на банката следните суми: 1746,03 лв. - главница, 51,45 лв. - възнаградителна лихва по т. 4 от договора за банков кредит от 10.06.2022г. до 10.05.2023г., 69,01 лв. - наказателна лихва за забава по т. 14 от договора за банков кредит от 10.08.2012г. до 12.06.2023г., законната лихва върху главницата от 14.06.2023г. до изплащане на вземането, 37,33 лв. - държавна такса, и 50 лв. - юрисконсултско възнаграждение. След 13.06.2023г. от кредитополучателя – ответницата – не било извършвано доброволно погасяване на дължими суми по договора за банков кредит. На 05.10.2023г. в банката било получено съобщение от Районния съд - Стара Загора, с което й се указвало в едномесечен срок от получаване на съобщението да предяви иск за установяване на вземането по издадената заповед за изпълнение по ч.гр.д. №г. по описа на Районния съд - Стара Загора, поради подадено възражение от длъжника – ответницата.

Моли съда да признае за установено по отношение на ответницата, че същата дължи на ищеца сумите, за които е издадена Заповед по чл. 417 от ГПК по ч.гр.д. №г. по описа на Районния съд - Стара Загора, както следва: 1746,03 лв. - главница, 51,45 лева - възнаградителна лихва по т. 4 от договора за банков кредит от 10.06.2022г. до 10.05.2023г., и 69,01 лв. - наказателна лихва за забава по т. 14 от договора за банков кредит от 10.08.2021г. до 12.06.2023г., ведно със законната лихва върху главницата от

13.06.2023г. до погасяване на вземането. Претендира разноски.

В срока по чл. 131 от ГПК не е постъпил отговор по делото. Ответникът е бил редовно призован за първото съдебно заседание, но не се е явил, не е изпратил представител и не е изразил становище. Не е направил и искане делото да се гледа в негово отсъствие.

Пълномощникът на ищеца е направил искане по чл.238, ал. 1 от ГПК за постановяване на неприсъствено решение срещу ответника.

Съдът е уважил искането за постановяване на неприсъствено решение, тъй като са налице предпоставките за това.

На първо място ответникът в предоставения по чл.131 от ГПК срок за отговор на исковата молба, не е представил такъв. Не е изпратил представител в съдебното заседание, за което е бил редовно призован. Не е направил искане за разглеждане на делото в негово отсъствие.

На второ място налице е искане от ищцовата страна за постановяване на неприсъствено решение.

На трето място – на страните са указани последиците от неспазването на сроковете за размяна на книжа и от неявяването им в съдебно заседание.

И на последно място – налице е и предпоставката по чл.239, ал.1, т.2 от ГПК – с оглед посочените в исковата молба обстоятелства и представените и ангажирани от ищцовата страна доказателства, искът е вероятно основателен.

Ето защо искът следва да бъде уважен, без решението да се мотивира по същество.

В тежест на ответника следва да се възложат направените от ищеца разноски по настоящото производство и по ч.гр.д. №г. по описа на СтРС – за държавна такса – общо 74,66 лв. /надвнесена е държавна такса от 95,18 лв./ и за юрисконсултско възнаграждение – общо 150 лв.

По изложените съображения, Съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на И. М. Ц., ЕГН *****, с настоящ адрес:, че същата дължи на „ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА” АД, ЕИК 831094393; със седалище и адрес на управление: гр. София, район Младост, бул. „Цариградско шосе“ № 111 П, следните суми: 1746,03 лева - главница по договор за банков кредит №/.....г., 51,45 лева - възнаградителна лихва по т. 4 от договора - от 10.06.2022г. до 10.05.2023г., 69,01 лева - наказателна лихва за забава по т. 14 от договора - от 10.08.2021г. до 12.06.2023г., ведно със законната лихва върху

главницата от 14.06.2023г. до окончателното изплащане на задължението, за които суми е издадена Заповед за изпълнение по ч.гр.дело №г. по описа на Старозагорския районен съд.

ОСЪЖДА И. М. Ц., ЕГН *****, с настоящ адрес:, да заплати на „ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА” АД, ЕИК 831094393; със седалище и адрес на управление: гр. София, район Младост, бул. „Цариградско шосе“ № 111 П, сумата от общо 224,66 лева, разноси по настоящото дело и по ч.гр.дело №г. по описа на Старозагорския районен съд.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Същото следва да се връчи на страните.

Ответникът разполага със защита срещу решението, съобразно чл.240 от ГПК.

Съдия при Районен съд – Стара Загора: _____